

[Miljøministeren]

xinemissionens omfang er overvurderet, ligger væsentligt over, hvad der må anses for at være tolerabelt. Det er miljøstyrelsens opfattelse, at der umiddelbart bør sættes ind for at nedsætte dioxinbelastningen fra de anlæg, der ifølge estimerne kan give anledning til et belastningsbidrag med dioxin på 10 gange TDI eller derover.

Selv om det overordnede mål er at begrænse den samlede mængde af dioxinudslip så meget som muligt, er det for de øvrige anlæg, hvoraf nogle ifølge estimerne også kan give anledning til et belastningsbidrag over TDI, efter miljøstyrelsens opfattelse forsvareligt at afvente resultaterne af de undersøgelser, der er igangsat med henblik på mere præcist at kunne vurdere dioxinmissionens omfang.

Denne beslutning er ikke begrundet i sundhedsmæssige undersøgelser eller andre vurderinger af langtidsvirkningerne af dioxinindtagelse. Derimod er beslutningen begrundet i den usikkerhed, der knytter sig til estimeringen af udsatte personers dioxinbelastning sammenholdt med, at estimeringerne har taget udgangspunkt i de værste tænkelige situationer, hvorfor de er »på den sikre side«.

Dioxinmissionens omfang fra forbrændingsanlæg bør således præciseres, og det er miljøstyrelsens ønske at inddrage såvel erfaringerne fra det nu igangsatte dioxinmåleprogram som andre informationer om emission af forurenende stoffer i vejledningsarbejdet i forbindelse med vurdering og godkendelse af affaldsforbrændingsanlæg.«

Spm. nr. S 536

Til *økonomiministeren* (16/1 85) af:

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor meget det i 1984 har kostet Danmark, at udenlandske investorer har haft adgang til at købe danske obligationer?«

Begrundelse

Udenlandske investorer kan ved køb af danske obligationer opnå det danske markeds effektive rente, hvorimod kapitalimport i form af statslige udlandslån kan opnås til en væsentlig lavere rente. Det ønskes derfor oplyst, i hvilket omfang udenlandske obli-

gationskøb i Danmark har forøget landets rentebyrde.

Svar (24/1 85):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Der blev solgt for godt 9 mia kroneobligationer (kursværdi) til udlandet sidste år. Hvis man antager, at der i Danmark havde været mulighed for at holde en lavere obligationsrente, således at dette salg ikke havde fundet sted, skulle staten have lånt et tilsvarende beløb i udlandet, medmindre man var villig til at acceptere en reduktion af valutareserverne.

Det er imidlertid særdeles vanskeligt at præcisere omkostningerne ved en statslig låntagning af denne størrelse. Det vil kun i begrænset omfang være muligt at udnytte lavrentekapitalmarkederne inden for EMS-området (DM og gylden), hvor valutakursrisikoen er beskedent, idet disse kapitalmarkeder ikke vil kunne bære så store danske placeringer og i øvrigt er reguleret over et køsystem for udenlandske emissioner. Også i nogle af lavrentelandene uden for EMS findes der begrænsninger (Schweiz og Japan); men mere vigtigt er det, at ydelserne på lån i disse valutaer ligesom i dollars er voldsomt påvirket af valutakursvingninger, og samtidig må der særlig for dollarlånene regnes med, at en del af lånene vil være med variabel rente.

Til belysning af problemstillingen kan det imidlertid nævnes, at renteforskellen mellem kroneobligationer og dollarobligationer, i hvilken valuta det største marked findes, i 1984 i gennemsnit har været ca. 1½ procentpoint. Hvis valutakursen er den samme, når rente og hovedstol forfalder, ville statslig lånoptagelse direkte på dollarmarkedet have sparet landet for en årlig renteudgift på ca. 140 mill. kr. Udviklingen i dollarkursen i København, der i løbet af 1984 er steget med 14 pct., viser imidlertid, at denne beskedne renteforskel nemt kan opvejes af valutakursbevægelser.

Spm. nr. S 537

Til *industriministeren* (16/1 85) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan danske søfolk ifølge dansk retspraksis kræve ret til hjemrejse samt beholde retten til understøttelse, hvis besætningen får